

ΠΟΤΕ ΚΑΜΙΑ ΜΟΝΗ!

Ένοχοι κρίθηκαν στις 15/5 οι βιαστές και γυναικοκτόνοι της Ελένης Τοπαλούδη, της φοιτήτριας από την Ρόδο που δολοφονήθηκε τον Νοέμβριο του 2018. Ενώ τα δύο τελευταία χρόνια το νούμερο γυναικοκτονιών που καταγράφηκε στην χώρα είναι τραγικό, με την Κρήτη να βρίσκεται σε απελπιστικά υψηλή θέση, το 2020 δεν φαίνεται λαμπρότερο. Μέσα σε μόλις 4 μήνες έχουν καταγραφεί 6 γυναικοκτονίες, ενώ τα περιστατικά σεξουαλικών παρενοχλήσεων, βιασμών και ενδοοικογενειακής βίας είναι δεκάδες (εν μέσω πανδημίας τα περιστατικά αυτά πολλαπλασιάστηκαν). Στη Κρήτη μάλιστα, τους προηγούμενους 3 μήνες συνέβησαν δύο βιασμοί, ο ένας με θύμα μια 19χρονη στο Ρέθυμνο τις μέρες του καρναβαλιού και ο άλλος στα Χανιά εν μέσω καραντίνας, με θύμα μια άστεγη μετανάστρια. Τα περιστατικά αυτά θα παρουσιαστούν ως “μεμονωμένα” αλλά γνωρίζουμε καλά πως δεν είναι.

Η έμφυλη καταπίεση, οι παρενοχλητικές/παραβιαστικές συμπεριφορές είναι κάτι που οι θηλυκότητες βιώνουν σε όλες τις πτυχές της ζωής τους.. Στον δρόμο, τη δουλειά, τη σχολή, το σπίτι, ακόμα και στο διαδίκτυο. Στις 12 Μαΐου φοιτήτρια από το Ρέθυμνο έπεσε θύμα σεξιστικής επίθεσης μέσω διαδικτύου. Συγκεκριμένα μια ομάδα φοιτητών του Πολυτεχνείου Κρήτης, πρόσθεσε σε ομαδική συνομιλία γνωστού μέσου κοινωνικής δικτύωσης την κοπέλα και της επιτέθηκε με χυδαίο τρόπο, ενώ δεν δίστασαν να απειλήσουν μέχρι και τη ζωή της. Από τη συνομιλία αυτή δεν έλειπαν φυσικά και φράσεις ακραίου σεξιστικού περιεχομένου που όχι μόνο υποτιμούσαν το γυναικείο φύλο, αλλά και την ύπαρξη του, ιδέες μίσους απέναντι σε όσες ασχολούνται με τη πάλη ενάντια στην έμφυλη καταπίεση. Η κοπέλα, βρήκε όμως τη δύναμη και κατήγγειλε το περιστατικό δημόσια, πράγμα που γνωρίζουμε πόσο δύσκολο μπορεί να είναι για μια γυναίκα με τον φόβο πάντα της στοχοποίησης και της διακύβευσης της σωματικής της ακεραιότητας.

Ενώ η έμφυλη καταπίεση δεν οριοθετείται σε χώρο και χρόνο, η Κρήτη αναπαράγει πολλές φορές μια κουλτούρα βασισμένη στη “λεβεντιά” και το κυρίαρχο πρότυπο “αρρενωπότητας”, δηλαδή στις μάτσο συμπεριφορές και την τοξικότητα. Χαρακτηριστικό παράδειγμα εκτός των άλλων και το ομοφοβικό bullying που ασκήθηκε στον Βαγγέλη Γιακουμάκη που δεν χώρεσε ποτέ στην κουλτούρα αυτή. Χαρακτηριστικό παράδειγμα όμως είναι και ότι το 2019, στην Κρήτη συνέβη το 1/5 των γυναικοκτονιών όλης της χώρας. Τα θύματα λοιπόν είναι πολλά και η αντιμετώπιση των περιστατικών πολύ δύσκολη. Κάθε μορφή βίας ή έμφυλης καταπίεσης που υφίστανται οι γυναίκες και τα ΛΟΑΤΚΙΑ+ άτομα είναι άλλωστε αναπόσπαστο κομμάτι του συστήματος εκμετάλλευσης στο οποίο ζούμε. Τη στιγμή που τόσο η Ευρωπαϊκή Ένωση όσο και οι κυβερνήσεις

νομιμοποιούν διαρκώς την έμφυλη καταπίεση (απολύσεις εγκύων, αλλαγές ποινικού κώδικα, απαγορεύσεις εκτρώσεων κλπ) ενισχύεται το άκρως ασφυκτικό πλαίσιο στο οποίο καλείται ένα θύμα έμφυλης βίας να βρει το δίκιο του. Δεν είναι λίγες οι φορές άλλωστε που η αστική δικαιοσύνη “ξέπλυνε” τους δράστες και τα θύματα βρέθηκαν να κατηγορούνται τα ίδια για τον τρόπο ζωής τους, τις κοινωνικές τους συναναστροφές κλπ.

Η παραπάνω “αδικία” βρίσκεται δυστυχώς καθημερινά ανάμεσα μας. Βιώνεται όταν σε απολύουν επειδή έμεινες έγκυος, όταν σε ρβίρεις έναν καφέ και σε ακουμπούν παραβιαστικά χωρίς τη συγκατάθεση σου, όταν κάποιος καθηγητής ανεβάζει μια “χιουμοριστική” εικόνα για την εξεταστική σου με χυδαίο, σεξιστικό περιεχόμενο (όπως συνέβη στους ΗΜΜΥ).

Αυτές οι καθημερινές πρακτικές και συμπεριφορές που υποβάλλονται και νομιμοποιούνται, που διαπερνούν τον τρόπο που μεγαλώνουμε, που αλληλεπιδράμε στο σχολείο, στη σχολή, στις γειτονιές, δεν είναι “άκακες”, αντιθέτως είναι τραυματικές, υποτιμούν τις θηλυκότητες και τα ΛΟΑΤΚΙΑ+ άτομα, μας καταπιέζουν και οδηγούν ακόμη και στο ξέπλυμα των πιο ακραίων μορφών της έμφυλης βίας που είναι ο βιασμός και η γυναικοκτονία. Έτσι, η “αθώα”, η ομαδική συνομιλία στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, στην οποία μια ομάδα αντρών χρησιμοποιεί κακοποιητικό, υβριστικό και απειλητικό λόγο για τις γυναίκες και μάλιστα δε διστάζει να απειλήσει ευθέως μια γυναίκα που τυχαία από επιλογή των ίδιων αυτών αντρών βρέθηκε στη συνομιλία τους, διόλου αθώα δεν είναι. Μάλιστα, οι συγκεκριμένοι παρενοχλητές σπουδάζουν στο τμήμα των ΗΜΜΥ και ένας εξ αυτών είναι και μέλος της ΔΑΠ! Κανένα άτομο με τέτοια σεξιστική παρενοχλητική συμπεριφορά δε μπορεί να είναι μέλος κανενός φοιτητικού συλλόγου! Η ΔΑΠ όχι μόνο να ξεπλένει τέτοιες συμπεριφορές, αλλά και τις αναπαράγει στο εσωτερικό της. Χαρακτηριστικό είναι πως μετά το πέρας των εκλογών το 2019 μέλη της Ενωτικής Πρωτοβουλίας ΕΑΑΚ στην Αρχιτεκτονική [ΑΡ.ΠΑ.] δέχτηκαν σεξιστική επίθεση από μέλη της ΔΑΠ.

Φυσικά καμία δικαιολογία δεν υπάρχει και για τους υπόλοιπους συμμετέχοντες σε αυτή την ομαδική συνομιλία, ανεξαρτήτως της πολιτικής τους ταυτότητας. Οι συμπεριφορές που προάγουν την κουλτούρα του βιασμού, στοχοποιούν άτομα βάσει φύλου και σεξουαλικότητας δεν είναι ανεκτές από όπου κι αν προέρχονται!

Κάνουμε ξεκάθαρο πως τέτοιες αντιλήψεις δεν χωρούν ούτε στο Πολυτεχνείο Κρήτης, ούτε στο νησί και θα φροντίσουμε να απομονώνονται με κάθε τρόπο. Ποτέ καμία μόνη απέναντι στον σεξισμό!

//ΟΥΤΕ ΣΤΗΝ ΚΡΗΤΗ, ΟΥΤΕ ΠΟΥΘΕΝΑ, ΚΑΜΙΑ ΑΝΟΧΗ ΣΕ ΣΕΞΙΣΜΟ ΚΑΙ ΜΑΤΣΟ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΕΣ

//ΑΠΑΙΤΟΥΜΕ Η ΠΡΥΤΑΝΕΙΑ ΚΑΙ Η ΚΟΣΜΗΤΕΙΑ ΤΟΥ ΗΜΜΥ ΝΑ ΠΑΡΕΙ ΘΕΣΗ ΔΗΜΟΣΙΑ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΟ ΖΗΤΗΜΑ

//ΑΠΑΙΤΟΥΜΕ ΚΑΤΟΠΙΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ ΝΑ ΔΙΑΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ
ΦΟΙΤΗΤΕΣ, ΠΟΥ ΣΥΜΜΕΤΕΙΧΑΝ ΣΤΗΝ ΟΜΑΔΙΚΗ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑ ΣΤΑ
ΜΕΣΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΔΙΚΤΥΩΣΗΣ ΑΠΕΙΛΩΝΤΑΣ ΦΟΙΤΗΤΡΙΑ, ΑΠΟ
ΤΟΥΣ ΣΥΛΛΟΓΟΥΣ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΗΜΜΥ ΚΑΙ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ ΚΡΗΤΗΣ